

طرح راه ماهی شبه طبیعی و ارزیابی کارایی آن با مدل شبیه سازی زیستگاه PHABSIM

سارا سادات بدری^۱، سیدعلی ایوب زاده^{۲*}، مهدی یاسی^۳

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته سازه های آبی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

۲. استاد گروه مهندسی سازه های آبی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

۳. دانشیار مهندسی رودخانه، گروه مهندسی آبیاری و آبادانی، دانشگاه تهران

(تاریخ دریافت ۱۳۹۷/۰۱/۱۴؛ تاریخ تصویب ۱۳۹۷/۰۶/۲۵)

چکیده

ساخت سازه های متعدد سبب قطع مسیر مهاجرت ماهیان رودخانه می شود. مؤثرترین روش برای برقراری مجدد جریان، ساختن راه ماهی است. راه ماهی شبه طبیعی از جمله سازه های احداث شده برای این منظور طی دو دهه اخیر در جهان است. به منظور احیای رودخانه ها و تأمین توسعه پایدار سامانه رودخانه، ضروری است تا مهندسان رودخانه در کشور به دنبال طراحی سازه هایی سازگار با محیط زیست، همچون راه ماهی شبه طبیعی باشند. هدف از پژوهش حاضر، ارائه مبانی بومی سازی طراحی راه ماهی شبه طبیعی و طراحی آن برای یکی از رودخانه های ایران و ارزیابی آن به عنوان زیستگاه آبزیان است. برای پیاده سازی یک نمونه طراحی، رودخانه جاجرود به دلیل احداث چهار بند روی آن و قطع شدن مسیر مهاجرت گونه ها، انتخاب شد. مسیر کانال کنارگذر با استفاده از سرریزهایی با افت هیدرولیکی ۰/۲۵ متر طراحی شد و استخرهایی به عرض چهار و طول پنج متر و میزان تلفات انرژی ۹۸/۱ وات بر مترمکعب و خیزآب هایی به عرض دو متر در طراحی مورد توجه قرار گرفت. همچنین، با استفاده از مدل ریاضی PHABSIM ارزیابی مطلوبیت زیستگاه راه ماهی طراحی شده صورت گرفت و مشاهده شد که درصد عرض مطلوب رودخانه در دبی طراحی در استخرها برای هر یک از گروه های سنی به ترتیب ۱/۹۶، ۴۳/۹۷ و ۴۱/۹۳ درصد و در خیزآب ها ۵/۸۲، ۳۸/۵ و ۱۸/۲ است. مطلوبیت زیستگاه استخرهای استراحت در مقایسه با زیستگاه های خیزآب مناسب تر بود و نتایج بررسی ها نشان داد ماهیان در زیستگاه خیزآب به خلاف زیستگاه استخرها، کناره های راه ماهی را به دلیل سرعت های مطلوب تر به عنوان زیستگاه انتخاب می کنند.

کلیدواژگان: راه ماهی شبه طبیعی، کانال کنارگذر، مطلوبیت زیستگاه، PHABSIM.

مقدمه

ساخت سازه‌های متعدد مانند سد و سرریزها، سبب تغییر خصوصیات رودخانه و سواحل طبیعی آن شده است و همچنین با کاهش سرعت جریان، کیفیت آب نیز تحت تأثیر قرار گرفته و مهم‌تر از همه، سبب قطع اتصال مسیر مهاجرت و تخم‌گذاری ماهیان از پایین‌دست به بالادست رودخانه و در نتیجه کاهش جمعیت آنها شده است [۱]. راه ماهی (نردبان ماهی یا پلکان ماهی)^۱، بهترین و مؤثرین روش برای برقراری مجدد جریان از بالادست به پایین‌دست و به عکس است. راه ماهی‌ها به‌طور کلی به دو دسته «راه ماهی‌های تکنیکی^۲» و «راه ماهی‌های شبه‌طبیعی^۳» تقسیم می‌شوند. بیشتر راه ماهی‌هایی که تا کنون احداث شده از نوع راه ماهی‌های تکنیکی هستند، اما در چند دهه اخیر، در آلمان و اتریش، راه ماهی‌های شبه‌طبیعی که مسیری برای مهاجرت ماهیان هستند، احداث شده‌اند [۲]. این نوع راه ماهی‌ها مسیر قطع‌شده جریان را بسیار سریع‌تر و بهتر از راه ماهی‌های تکنیکی برقرار می‌کنند. طراحی راه ماهی شبه‌طبیعی در بسیاری از کشورهای جهان صورت گرفته اما تا کنون در ایران طراحی و احداث این نوع سازه بررسی نشده است. در تحقیق حاضر به بومی‌سازی راه ماهی شبه‌طبیعی در ایران و به‌طور موردی و خاص برای رودخانه جاجرود، که شامل جمع‌آوری و بررسی مبنای و تجارب طراحی از منابع خارجی است و علاوه بر آن، با توجه به مبنای دسته‌بندی شده و اطلاعاتی که تا کنون موجود هستند، به طراحی یک نمونه راه ماهی شبه‌طبیعی از نوع کانال کنارگذر پرداخته می‌شود.

معرفی راه ماهی‌های شبه‌طبیعی

راه ماهی شبه‌طبیعی با استفاده از تخته‌سنگ‌ها، قطعات چوب و بقایای گیاهان برای تقلید از محیط طبیعی به جای استفاده از بتن و فولاد ساخته می‌شود و بنابراین خصوصیات هیدرودینامیکی و مورفولوژی مشابه رودخانه اصلی در آن به وجود می‌آید. با توجه به این خصوصیات، راه ماهی شبه‌طبیعی به خلاف راه ماهی‌های دیگر، برای گونه‌های وسیعی از اندازه و توانایی‌های مختلف استفاده می‌شود [۳]. این راه ماهی‌ها آبراهه‌های عبوری برای

ماهیان هستند که با در نظر گرفتن خصوصیات طبیعی رودخانه اصلی طراحی می‌شوند و تا حدودی می‌توان این سازه را روشی برای احیا و بازسازی رودخانه در نظر گرفت، زیرا سبب بازسازی بخشی از زیستگاه رودخانه قطع‌شده توسط سازه‌های دیگر می‌شود. به‌طور کلی، این راه ماهی را می‌توان به سه دسته کانال کنارگذر^۴، رمپ بستر^۵ و رمپ ماهی^۶ تقسیم کرد [۴].

کانال‌های کنارگذر با پیروی از مسیر جریان رودخانه اصلی احداث می‌شوند و موانع را دور می‌زنند. این کانال‌ها مسیری با شیب کم و سواحلی پوشیده از گیاهان دارند که سبب بازگرداندن تداوم جریان از بالادست به پایین‌دست می‌شود و همچنین زیستگاه مناسبی برای ماهیان و موجودات کفزی فراهم می‌کند (شکل ۱). این مسیرها می‌توانند به گونه‌ای طراحی شوند که در آنها امکان عبور قایق‌های کوچک نیز فراهم شود. در این صورت، قایقرانی در آن منطقه رواج می‌یابد و سبب پیشرفت در صنعت توریست و گردشگری می‌شود [۵].

روش و محدوده انجام تحقیق

روش طراحی در تحقیق حاضر شامل سه بخش اصلی می‌شود که عبارت‌اند از:

- (الف) بررسی روش‌های متداول جهانی و کلاسه‌بندی شاخص‌های اصلی و مبنای طراحی راه ماهی شبه‌طبیعی؛
 (ب) انجام طراحی راه ماهی شبه‌طبیعی و تعیین نیازهای ماهی شاخص، عرض، عمق، شیب بستر، مواد بستری این آبراهه با استفاده از اطلاعات موجود برای محدوده مد نظر و با استفاده از مبنای طراحی مرحله قبل؛
 (ج) بررسی مطلوبیت فیزیک زیستگاه با استفاده از مدل ریاضی PHABSIM.

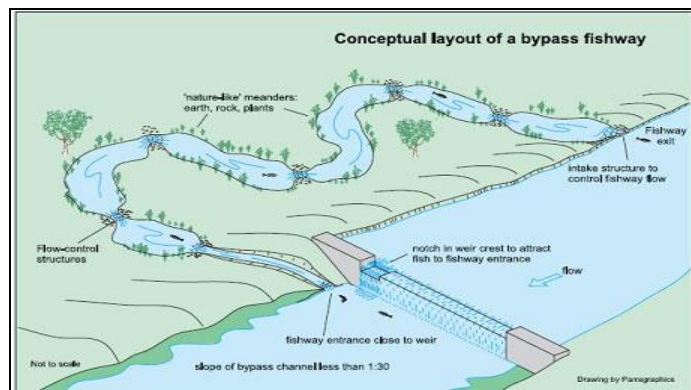
شاخص‌های اصلی در طراحی راه ماهی

محل احداث ورودی راه ماهی

مهم‌ترین عامل در موفقیت یک راه ماهی، ظرفیت و محل قرارگیری ورودی آن است. اگر ظرفیت ورودی راه ماهی توان عبور سیل ماهی‌های مهاجر را نداشته باشد، ممکن است مهاجرت ماهی‌ها در زمان‌هایی به تأخیر بیفتد و در

4. Bypass channel
 5. Bottom Ramp
 6. Fish Ramp

1. Fish way
 2. Technical Fishways
 3. Nature- Like Fishways



شکل ۱. راه ماهی کانال کنارگذر [۲]

پایین‌دست، ضروری است که خروجی راه ماهی حداقل پنج متر با مانع فاصله داشته باشد. همچنین، سرعت در این ناحیه باید کمتر از $0/5$ تا $0/6$ متر بر ثانیه باشد. به‌طور کلی، مورفولوژی رودخانه در محل مد نظر برای خروجی باید بررسی شود و از مسدود شدن آن توسط رسوبات و یا مصالح دیگر جلوگیری کرد. جریان ورودی باید به گونه‌ای باشد که کانال در بیشتر جریان‌ها پایدار بماند و علاوه بر آن در شرایط کمترین تراز سطح آب، حداقل آب مورد نیاز در کانال فراهم شود [۲ و ۵]. رعایت این معیارها در بهبود عملکرد راه ماهی بسیار مؤثر است.

دبی و شرایط هیدرولیکی جریان در راه ماهی

تلاطم جریان در راه ماهی تا حد امکان باید کم باشد تا تمامی گونه‌ها بتوانند از این مسیر عبور کنند. برای این منظور، سرعت جریان به‌خصوص در مسیرهای باریک مانند روزنه‌ها، نباید از دو متر بر ثانیه بیشتر شود و متوسط سرعت جریان در راه ماهی باید کمتر از این مقدار باشد [۲ و ۵]. البته، این سرعت جریان به نوع گونه‌های ماهی عبوری از راه ماهی نیز بستگی دارد و طبق تقسیم‌بندی ووگل [۷]، برای ماهی‌های قزل‌آلا و سالمونید^۱ بیشترین سرعت جریان 1 ms^{-1} ، برای سیپیرینیدها^۲ $1/5\text{ ms}^{-1}$ و برای ماهی‌های جوان و کوچک 1 ms^{-1} در نظر گرفته می‌شود. مطابق دستورالعمل‌های جهانی، سرعت بیشترین جریان براساس توانایی‌های شنای ماهیان انتخاب می‌شود. هرچه گونه‌ها توانایی شنای بیشتری داشته باشند، میزان سرعت جریان قابل تحمل برای آنها نیز بیشتر خواهد بود.

نهایت ممکن است بعضی از ماهی‌ها هرگز وارد راه ماهی نشده و تلف شوند. ماهی‌ها و بی‌مهرگان بیشتر به سمت بالادست و در امتداد جریان اصلی مهاجرت می‌کنند. برای آنکه ورودی راه ماهی توسط ماهیان مهاجر شناسایی شود، ضروری است در سواحلی راه ماهی احداث شود که جریان حداکثر عبور می‌کند. ورودی راه ماهی نیز باید در بالادست‌ترین نقطه ممکن (نزدیک به مانع) قرار گیرد تا از ایجاد مناطق پرتلاطم و همچنین فضاهای مرده جلوگیری شود [۲ و ۵]. معیارهای یادشده در منابع خارجی برای ایران نیز قابل اجرا هستند، همان‌طور که ورودی راه ماهی‌های تکنیکی احداث‌شده در سد سردآبرود، سد انحرافی چالوس و سد انحرافی تجن نیز براساس جهت اصلی جریان ساخته شده است [۶]. از جمله مشکلات موجود در ورودی راه ماهی‌های تکنیکی، تجمع رسوبات در ورودی است که سبب کاهش عمق و نیز کاهش جریان جاذب برای ماهیان می‌شود و ماهیان قادر به پیدا کردن مسیر نیستند. برای جلوگیری از شرایط یادشده، پاکسازی و نگهداری منظم این سازه ضروری است. خوشبختانه، راه ماهی شبه‌طبیعی به نگهداری و کنترل کمتری احتیاج دارد، اما با توجه به فراوانی رسوبات موجود در رودخانه‌های ایران، کنترل دوره‌ای این سازه در بهبود عملکرد آن مؤثر خواهد بود.

خروجی راه ماهی

در بالادست سد، راه ماهی در محلی باید به پشت سد وارد شود که ماهی به راحتی بتواند در مخزن بالادست مستقر شود و پایدار بماند. ماهی باید از خطر افتادن به پایین‌دست جریان و یا افتادن در دهانه آبگیرها دور باشد. بنابراین، برای جلوگیری از کشیده شدن ماهی به

1. Salmonidae
2. Cyprinidae

منطقه زندگی ماهیان که نوعی تقسیم‌بندی اروپایی است، محدوده تلفات انرژی در واحد حجم و همچنین شیب این مناطق گفته شده است. به‌طور کلی، برای گروه ماهیان قزل‌آلا $150-100 \text{ Wm}^{-3}$ در نظر گرفته می‌شود، اما برای ماهیان سالمونید گاهی این مقادیر بیشتر نیز می‌شود ($200-150 \text{ Wm}^{-3}$) [۹]. همچنین، با توجه به آنکه تلفات انرژی در واحد حجم از نسبت توان ورودی به استخر به حجم استخر به دست می‌آید، می‌توان به کمک آن ابعاد استخر را نیز با استفاده از رابطه ۲ برآورد کرد. در این رابطه E تلفات انرژی در واحد حجم (Wm^{-3})، ρ جرم مخصوص جریان (kgm^{-3})، g شتاب ثقل (ms^{-2})، Q دبی جریان (m^3s^{-1})، A_p سطح مقطع استخر (m^2) و L_p طول استخر (m) است.

$$E = \frac{\rho g \Delta h Q}{A_p L_p} \quad (2)$$

براساس پروژه‌های انجام‌شده در داخل کشور، بیشترین سرعت در آنها نیز کمتر از دو متر بر ثانیه در نظر گرفته می‌شود. اما این معیار براساس توانایی شنای گونه‌های خارجی است، بنابراین توصیه می‌شود با توجه به توانایی شنای گونه‌های داخلی، این معیار استخراج شود. همچنین، با معلوم‌بودن بیشترین سرعت جریان قابل تحمل برای گونه آبی مد نظر می‌توان با استفاده از رابطه ۱ میزان اختلاف تراز بالادست و پایین‌دست هر سرریز را تعیین کرد. در رابطه یادشده Δh افت سطح آب بر حسب متر و V_{max} سرعت حداکثر بر حسب متر بر ثانیه است.

$$V_{max} = \sqrt{2g\Delta h} \quad (1)$$

علاوه بر سرعت جریان، تلاطم در استخرهای استراحت ماهی^۱ نیز باید کنترل شود و این تلاطم با تلفات انرژی در واحد حجم^۲ سنجیده می‌شود. محدوده این انرژی به نوع گونه آبی مد نظر بستگی دارد. در جدول ۱ که براساس

جدول ۱. میزان تلفات انرژی در واحد حجم (E) استخرها براساس مناطق ماهیان [۱۰]

مناطق ماهیان	بیشترین شیب بستر	تلفات انرژی در واحد حجم
منطقه قزل‌آلا (Trout Zone)	۵٪	$150-100 \text{ Wm}^{-3}$
منطقه آزاد ماهی (Grayling Zone)	۷٫۵٪	$100-50 \text{ Wm}^{-3}$
منطقه باربل (Barbel Zone)	۳۰٪	$50-10 \text{ Wm}^{-3}$
منطقه کپور (Bream Zone)	۱۰٪	$50-10 \text{ Wm}^{-3}$

میان دو استخر (Δh) نیز به توانایی شنای ماهیان و توانایی پرش آنها بستگی دارد. برای شرایط بهینه و برای ماهیان قزل‌آلا عمق کمتر از ۰/۲ متر، برای گروه ماهیان آزاد کمتر از ۰/۱۵ متر و برای گروه ماهیان باربل کمتر از ۰/۱۳ متر اختلاف تراز باید در نظر گرفته شود [۸]. البته، شایان یادآوری است که این مقادیر بیشتر در طراحی راه ماهی‌های تکنیکی کاربرد دارد در صورتی که در طراحی راه ماهی‌های شبه‌طبیعی، به‌دلیل استفاده از مصالح طبیعی، این اختلاف می‌تواند بیشتر باشد و به‌طور مثال برای ماهیان قزل‌آلا تا ۰/۳ متر نیز افزایش یابد. با توجه به پژوهش‌های داخلی صورت‌گرفته و بررسی گونه‌هایی که ارزش اقتصادی و شیلاتی دارند و به رودخانه‌های شمال ایران مهاجرت می‌کنند، خصوصیات بیومتری بیش از ۲۰ گونه آنها از منابع مختلف استخراج شد. با توجه به اینکه سرعت ماهی با طول آن رابطه مستقیم دارد، با استفاده از فرمول ژو [۱۱] (رابطه

مطابق پژوهش‌های صورت‌گرفته، تلفات انرژی در واحد حجم در کشور ایران در محدوده ۱۰۰ تا ۲۰۰ وات بر مترمکعب، ترجیحاً نزدیک حد پایین به‌دلیل وجود گونه‌های متنوع و ضعیف‌تر در بیشتر رودخانه‌ها توصیه می‌شود. متأسفانه، مشاهده شده است که در راه ماهی‌های احداث‌شده در سدهای انحرافی کشور، میزان تلفات انرژی بسیار زیاد است و بنابراین ماهی قادر به عبور از آنها نخواهد بود. البته، در راه ماهی احداث‌شده در سد انحرافی چالوس، میزان تلفات انرژی ۲۱۴ وات بر مترمکعب بوده که به‌دلیل قوی‌بودن گونه‌های موجود در آن رودخانه، این میزان قابل قبول است. به‌طور کلی، با توجه به توانایی تحمل زیاد ماهی قزل‌آلا خال‌قرمز، این معیار برای ماهی یادشده حدود ۱۰۰ وات بر مترمکعب توصیه می‌شود. اختلاف سطح آب

1. Pools
2. Volumetric Dissipated Energy

برای رودخانه‌های دارای جریان کم توصیه می‌شود. البته، در ایران فصل مهاجرت ماهیان تا کنون در نظر گرفته نشده است، در صورتی که این گزینه نیز اهمیت زیادی دارد. در صورتی که گونه مد نظر در فصل زمستان یا بهار، که معمولاً پرآب‌ترین فصل هستند، بررسی شود، مطابق دستورالعمل ایتالیایی می‌توان ۱-۵ درصد متوسط دبی فصل مهاجرت را نیز در نظر گرفت. در غیر این صورت به عنوان پیشنهاد کلی، انتخاب درصدی از متوسط جریان سالانه رودخانه اصلی توصیه می‌شود. طی برخی شرایط در ایران، چنانچه رودخانه اصلی مد نظر علاوه بر تأمین آب، در تأمین برق یا مصارف دیگر کاربرد داشته باشد، میزان آب انحرافی برای راه ماهی کمتر در نظر گرفته می‌شود و از آن برای مصارفی مانند قایقرانی استفاده نخواهد شد.

یکی از فاکتورهای دیگر هیدرولیکی، عمق آب در کانال است. عمق آب باید به گونه‌ای باشد که ماهی در آن کاملاً مستغرق شود و همچنین بتواند زیستگاه مناسبی را برای ماهی فراهم کند. مطابق جدول‌های ارائه‌شده در منابع مشاهده می‌شود که برای گونه‌های قزل‌آلا عمق بیش از ۰/۴ متر، برای گروه ماهیان آزاد عمق بیش از ۰/۴۵ متر و برای گروه ماهیان باربل عمق بیش از ۰/۵ متر لازم است [۸]. یکی دیگر از روش‌های قابل استفاده برای برآورد حداقل عمق مورد نیاز برای گونه‌ها، استفاده از نمودارهای مطلوبیت زیستگاه تهیه‌شده توسط محققان است. همچنین در صورت رعایت این معیارها، احتمال استفاده گونه‌ها از کانال مد نظر به عنوان یک زیستگاه نیز افزایش می‌یابد. مطابق نمودارهای مطلوبیت «رالی» [۱۳]. حداقل عمق لازم برای گونه قزل‌آلا در دوره تخم‌ریزی بیش از ۰/۲ متر، برای بچه‌ماهی^۱ بین ۰/۴ تا ۰/۶ متر و برای ماهی نابالغ^۲ و بالغ^۳ بین ۰/۵ تا یک متر است. برای بومی‌سازی پارامتر عمق، استفاده از نمودارهای مطلوبیت زیستگاه داخلی مقادیر دقیق‌تری را ارائه خواهد داد. در این نمودارها مشاهده می‌شود که بیشترین مطلوبیت زیستگاه برای ماهی نابالغ در عمق ۰/۴ متر و برای ماهی بالغ بیش از ۰/۴ است.

۳)، سرعت گونه‌هایی که طول کمتری داشتند، محاسبه شد. سرعت حداکثر بیش از ۲/۱۵ متر بر ثانیه در دمای ۱۵ درجه سانتی‌گراد، که دمای متوسط رودخانه‌ها در زمان مهاجرت این ماهی بود، برآورد شد. با در نظر گرفتن اختلاف ارتفاع ۲۰ سانتی‌متری بین حوضچه، سرعت حداکثر معادل ۱/۹۸ متر بر ثانیه روی سرریز به دست می‌آید که از سرعت حداکثر ضعیف‌ترین گونه ماهی کمتر بوده و بنابراین مناسب است. بر این اساس، در رودخانه‌های دارای ماهیانی با میزان بیشترین سرعت برابر این مقدار، اختلاف بار آبی بین حوضچه‌ها حدود ۲۰ سانتی‌متر توصیه می‌شود. در مواردی که ضعیف‌ترین گونه سرعت حداکثر بیش از این مقدار داشته باشد، مقادیر اختلاف ارتفاع بین حوضچه‌ها به ۲۲/۵ سانتی‌متر یا بیشتر تا ۳۰ سانتی‌متر قابل اعمال خواهد بود. هر گونه افزایش این میزان باید با توجه به توانایی شنای گونه‌ها و مطالعات هیدرولیک صورت گیرد. در این رابطه U بیشترین سرعت شنای ماهی برحسب متر بر ثانیه، L_F طول ماهی و t زمان کشش و انقباض ماهیچه‌ها است.

$$U = \frac{0.7L_F}{2t} \quad (3)$$

علاوه بر تلاطم، انتخاب میزان جریان جاذب خروجی از مسیر (ورودی ماهی) اهمیت زیادی دارد. میزان این جریان بسته به منطقه، میزان آب موجود، زمان مهاجرت ماهیان و هدف طرح است و بر این اساس مقادیر مختلفی در مراجع مشاهده می‌شود. براساس دستورالعمل ایتالیایی پراتو [۵] میزان جریان منحرف‌شده برای راه ماهی، یک تا پنج درصد متوسط جریان اصلی رودخانه در زمان مهاجرت ماهی است، اما براساس دستورالعمل انگلیسی [۱۲] میزان دبی باید بیش از پنج درصد متوسط سالانه جریان اصلی رودخانه باشد. همچنین، در کنار درصدهای ارائه‌شده، نمودار تداوم جریان رودخانه نیز بررسی شده و دبی حداقل و حداکثر آن براساس $Q_{10\%}$ و $Q_{90\%}$ که به ترتیب احتمال وقوع این دبی ۱۰ و ۹۰ درصد بیشتر از آن مقدار است. در صورتی که $Q_{90\%}$ بیش از دبی انتخاب شده باشد، می‌توان از برقراربودن جریان در راه ماهی در کل سال مطمئن شد.

در ایران، میزان دبی پیشنهادی عبوری از راه ماهی حدود یک تا ۱۰ درصد دبی کل رودخانه توصیه شده است [۶]. حد پایین برای رودخانه‌های دارای دبی زیاد و حد بالا

1. Fry
2. Juvenile
3. Adult

سبب ایجاد سایه جزئی توسط درختان شده و تأثیر فراوانی بر مهاجرت ماهیان خواهد داشت، زیرا می‌تواند پناهگاه مناسبی هنگام فرار از شکارچیان باشد [۲].

منطقه مطالعه شده

منطقه جاجرود و روستاهای اطراف آن از قدیمی‌ترین و مهم‌ترین مراکز سیاحت و تفرج در شرق تهران است. دریاچه سد لتیان با وسعتی حدود ۳۳۰ هکتار در ۲۵ کیلومتری شمال شرقی تهران روی رودخانه جاجرود ایجاد شده است و در این دریاچه انواع ماهی نیز پرورش داده می‌شود. حوضه آبخیز رودک واقع در شمال شرقی تهران با وسعتی معادل ۴۲۰ کیلومترمربع از مهم‌ترین منابع تأمین‌کننده آب سد لتیان است. ایستگاه رودک که در موقعیت جغرافیایی طول ۳۳° ۵۱' و عرض ۳۵° ۵۱' قرار دارد، روی رودخانه جاجرود واقع شده است [۱۶]. شکل ۲ نقشه DEM رودخانه جاجرود و منطقه مطالعه شده را نمایش می‌دهد.

در منطقه لواسانات، طرح ساماندهی و معماری رودخانه جاجرود در بالادست سد لتیان از پل لشکرک تا ابتدای حریم مخزن سد لتیان صورت گرفته است. این بازه از رودخانه که حدود دو کیلومتر است، بین دو ایستگاه رودک و لتیان قرار دارد. در این بازه عرض رودخانه در بالادست ۶۵ متر و در پایین دست به ۲۶۵ متر می‌رسد. شیب آن نیز حدود ۰/۰۱۱ است. برای ملاحظات گردشگری و توریسم، حاشیه‌های این رودخانه پهنه‌بندی شده و مسیرهای پیاده‌روی، فضای بازی کودکان، زمین‌های بازی، دریاچه مصنوعی و اسب‌سواری برای این محدوده در نظر گرفته شده است. طی طرح زیباسازی این رودخانه و ایجاد پهنه‌های آبی، چهار بند با مصالح سنگ و ملات احداث شده و اطراف آن نیز از پوشش‌های گابیونی، سنگ و ملات استفاده شد. ارتفاع هر بند حدود ۲-۲٫۵ متر است. احداث این بندها سبب ته‌نشست رسوبات، کم کردن شیب رودخانه و کاهش سرعت جریان می‌شود، اما در مسیر تخم‌گذاری و مهاجرت ماهیان موجود تداخل ایجاد می‌کند.

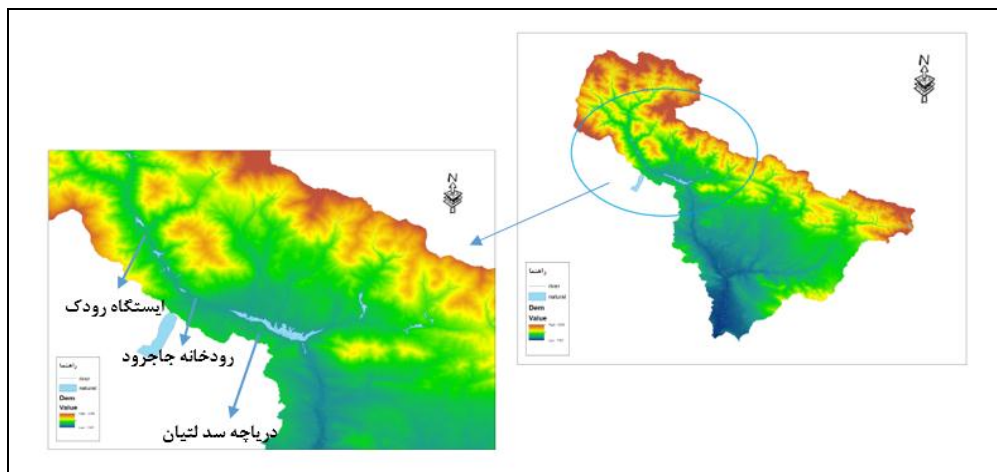
طراحی کانال کنارگذر

در طراحی راه ماهی شبه‌طبیعی از نوع کانال کنارگذر، ضوابطی توسط [YFAO] ارائه شد. در این ضوابط ابتدا شیب کانال بررسی شده است و بسته به طبیعت رودخانه، شیب از ۱:۱۰۰ تا حداکثر ۱:۲۰ پیشنهاد می‌شود. عرض کف مقطع مد نظر باید متغیر باشد و کمترین مقدار آن ۰/۸ متر است. همچنین، کمترین عمق آب لازم در کانال ۰/۲ متر است که مطابق شاخص‌های طراحی، این مقدار با توجه به نوع گونه‌های موجود تعیین می‌شود. برای برآورد دبی جریان آبراهه‌های سطحی از معادله تجربی مانینگ^۱ استفاده می‌شود. در طراحی استخرهای کانال کنارگذر با استفاده از مصالح طبیعی، از رابطه سرریز استفاده می‌شود. طراحی مقطع عرضی کانال به گونه‌ای که طی مسیر پهن و باریک شود، سبب طبیعی‌تر نشان دادن کانال کنارگذر می‌شود. پایداری و مقاوم‌سازی مقطع عرضی نیز معمولاً ضروری است. دستورالعمل‌های متعدد ساماندهی رودخانه، در انتخاب بهترین روش مقاوم‌سازی مقطع عرضی می‌تواند مفید باشد. اما به طور کلی در بستر کانال از یک یا چند لایه ریپرپ شامل شن‌های درشت و یا مصالح ژئوتکستایل و یا حتی سنگ‌های درشت استفاده می‌شود. فضای ایجادشده میان این ذرات نیز می‌تواند محل مناسبی برای تخم‌گذاری ماهیان و زیستگاهی برای بی‌مهرگان کفزی باشد [۲]. برای برآورد ابعاد ذرات تشکیل‌دهنده لایه ریپرپ، روابط متعددی ارائه شده‌اند و بیشتر آنها به دلیل کاربرد در طراحی رمپ‌ها، معمولاً برای کانال‌هایی با شیب زیاد استفاده می‌شوند. بنابراین، از میان روابط ارائه‌شده رابطه رایبسنسون و همکارانش [۱۵]، برای شیب‌های کوچک‌تر از ۰/۱ بهترین انتخاب در طراحی کانال کنارگذر است (رابطه ۴).

$$d = Kq^{2/3} S^{1/9} \quad (4)$$

در این رابطه، S شیب کانال، q دبی در واحد عرض $(m^2 s^{-1})$ ، d اندازه ذرات بر حسب متر و K ضریب پایداری است که در صورت پایداری کامل این ضریب برابر ۱/۸ و در صورت ناپایداری ۱/۲ خواهد بود. علاوه بر لایه ریپرپ، توصیه می‌شود سواحل اطراف با بوته و تنه درختان نیز حفاظت شوند. همچنین، استفاده از این روش

1. Manning formula



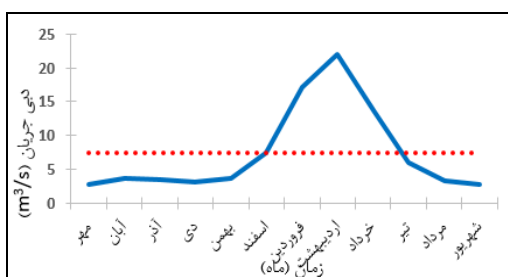
شکل ۲. نقشه DEM رودخانه جاجرود و منطقه مطالعه شده

مشخصات بیولوژیکی رودخانه جاجرود

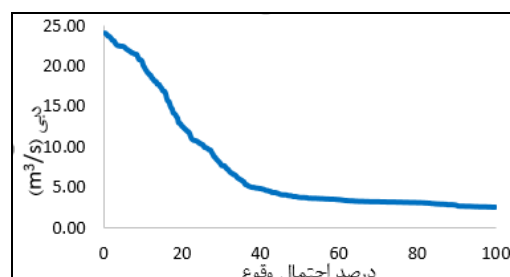
مطابق تحقیقات میدانی صورت گرفته در این منطقه، در رودخانه جاجرود بیشتر گونه‌های سیپریند و نیز گونه قزل‌آلای خال‌قرمز از دسته ماهیان سالمونید مشاهده می‌شود. با توجه به دستورالعمل‌هایی که تا کنون ارائه شده‌اند، بیشتر طرح‌های اجرا شده برای گونه‌های سالمونید بوده است، اگرچه به منظور ایجاد یک طرح معتبر، باید پژوهش‌های دقیق برای دوره‌های زیستی، تولید مثل و سایر موارد بیولوژیک ماهی صورت گیرد. در حال حاضر تنها گونه‌ای که به‌طور گسترده در ایران کلیه رفتارهای محیطی آن بررسی شده است، قزل‌آلای خال‌قرمز است. بنابراین، طراحی راه ماهی در تحقیق حاضر براساس ماهی شاخص رودخانه یعنی قزل‌آلای خال‌قرمز صورت گرفته است. در این طرح سعی شده است که در صورت وجود اطلاعات، شرایط اضطراری برای گونه‌های سیپریند نیز رعایت شود.

مشخصات هیدرولوژیکی رودخانه جاجرود

براساس اطلاعات آماری جمع‌آوری شده در ایستگاه رودک، متوسط دبی جریان در ماه‌های سال محاسبه شده و با استفاده از آنها هیدروگراف دبی جریان رسم شد (شکل ۳-الف). همان‌طور که مشاهده می‌شود، بیشترین دبی در ماه اردیبهشت و به‌طور کلی در فصل بهار است. علت این پدیده باران‌های بهاری و نیز ذوب‌شدن برف‌ها در ارتفاعات با آغاز فصل گرما است که سبب افزایش دبی رودخانه می‌شود. اما کمترین دبی در ماه شهریور که گرم‌ترین ماه سال بوده و میزان تبخیر بسیار زیاد است، رخ می‌دهد. براساس این اطلاعات، دبی متوسط سالانه برابر با $7/46$ مترمکعب بر ثانیه است. همچنین، با رسم نمودار تداوم جریان (شکل ۳-ب)، دبی‌های حداکثر و حداقل به‌خوبی قابل مشاهده هستند که براساس آن، دبی‌های برابر و یا بزرگ‌تر از درصد احتمال وقوع 10 ، 50 ، 90 و 95 درصد در آن به ترتیب معادل $2/20$ ، $3/72$ و $2/7$ و $2/58$ مترمکعب بر ثانیه است.



(ب)



(الف)

شکل ۳-الف. هیدروگراف دبی جریان ماهانه در رودخانه جاجرود- ایستگاه رودک

شکل ۳-ب. نمودار تداوم جریان رودخانه جاجرود- ایستگاه رودک

سرعت حداکثر برای میزان هد انتخابی، سرعتی معادل ۲/۲۱ متر بر ثانیه برآورد خواهد شد و با مقایسه آن با سرعت انفجاری ماهی قزل آلاي خال قرمز، مشاهده می‌شود که این سرعت از حداکثر سرعت ماهی (۲/۴۱ متر بر ثانیه) کمتر است و بنابراین ماهی قادر به عبور از سرریز خواهد بود [۱۷]. سرریزها با استفاده از رابطه ۶ طراحی شده‌اند و عرض بازشدگی سرریز ۲/۷۵ متر برآورد می‌شود. شکل ۵ نمونه سرریز سنگی طراحی شده برای کانال مد نظر است. با توجه به طبیعی بودن کانال مد نظر و براساس پروژه‌های مشابه صورت گرفته، شیب طولی مناسب برای این آبراهه ۰/۰۵ (۱:۲۰۰) انتخاب می‌شود. براساس این شیب و دبی تعیین شده، اندازه ذرات تشکیل دهنده لایه ریپرپ ۲۰ میلی‌متر (شن ریز) برآورد خواهد شد. مطابق نمودارهای مطلوبیت زیستگاه ماهی قزل آلا خال قرمز ارائه شده توسط رالی [۱۳] مشاهده می‌شود که مناسب‌ترین مصالح برای این گونه‌ها ماسه و شن ریز است اما براساس نمودارهای تهیه شده توسط صدیق کیا [۱۴]، برای گونه‌های قزل آلاي خال قرمز در کشور ایران، مناسب‌ترین مصالح، شن درشت و قلوه‌سنگ است. بنابراین، مناسب‌ترین شرایط، ایجاد دو یا چند لایه ریپرپ با مصالح مختلف است. در این پروژه برای بستر کانال از یک لایه ۵۰ میلی‌متری با ذرات به قطر ۲۰ میلی‌متر، یک لایه به ضخامت ۲۰۰ میلی‌متر با ذرات شن درشت (ذرات به قطر ۶۴ تا ۱۰۰ میلی‌متر) استفاده خواهد شد. همچنین، طی مسیر از قلوه‌سنگ‌های بزرگ به قطر ۳۰۰ میلی‌متر نیز استفاده خواهد شد.

طراحی استخر استراحت ماهی

طی مسیر کانال کنارگذر ضروری است مناطقی برای استراحت ماهیان فراهم شود. در این نواحی سرعت و تلاطم جریان بسیار کم است. تلاطم با تلفات انرژی در واحد حجم که به نوع گونه‌ها بستگی دارد، سنجیده می‌شود. با توجه به جدول ۱، محدوده تلفات انرژی در واحد حجم برای گروه ماهیان قزل آلا Wm^{-3} ۱۰۰ - ۱۵۰ در نظر گرفته می‌شود. به دلیل وجود ماهیانی ضعیف‌تر مانند گونه‌های سیپریند در رودخانه جاجرو، میزان تلفات انرژی در واحد حجم کمتر از Wm^{-3} ۱۰۰ در نظر گرفته می‌شود. عرض مناسب استخرها مطابق با دستورالعمل‌های یاد شده ۱/۵ تا دو برابر بازشدگی سرریزها در نظر گرفته

میزان دبی کانال کنارگذر براساس دستورالعمل ایتالیایی پراتو [۵] ۱ - ۵ درصد متوسط جریان اصلی رودخانه در زمان مهاجرت ماهی است، اما این شرایط زمانی کاربرد خواهد داشت که ماهیان در فصول پرآب مهاجرت کنند. بنابراین، برای گونه‌های تحقیق حاضر که در فصل پاییز مهاجرت می‌کنند، مناسب نیست. براساس دستورالعمل انگلیسی [۱۲] میزان دبی باید بیش از پنج درصد متوسط سالانه جریان اصلی رودخانه باشد. کمترین عمق لازم برای عبور ماهیان و نیز فعالیت قایقرانی، ۰/۴ متر است و براساس شیب تعیین شده برای کانال کنارگذر (۱:۲۰۰)، حدود ۱۰ درصد متوسط سالانه جریان اصلی رودخانه مناسب‌ترین و اقتصادی‌ترین شرایط را فراهم می‌کند. بنابراین، میزان ۰/۸ مترمکعب بر ثانیه دبی برای کانال کنارگذر در نظر گرفته خواهد شد. به طور قطع، هرچه دبی کانال کنارگذر بیشتر باشد، شرایط بهتری برای ماهیان و فعالیت قایقرانی فراهم می‌شود، اما با توجه به شرایط منطقه‌ای و اقتصادی، این میزان مناسب‌ترین انتخاب است. برای شبیه‌سازی نیم‌رخ سطح آب از نرم‌افزار HEC-RAS 4.0 استفاده شد و براساس نتایج به دست آمده میزان تراز سطح آب در ورودی جریان در دبی متوسط سالیانه برابر با ۱۶۲۳/۱۷ متر با عمق ۰/۷۶ متر است. همچنین، اختلاف تراز کل در دبی متوسط جریان از بالادست به پایین دست برابر ۹/۸۵ متر برآورد شد. به علاوه، ضروری است برای جلوگیری از وقوع سیلاب و ورود آب به مناطق اطراف، در طراحی کانال میزان اختلاف سطح آب در دبی‌های حداکثر و حداقل بررسی شود. بنابراین، میزان تغییرات سطح آب در سال‌های متوالی در دبی‌های با احتمال وقوع ۱۰ و ۹۵ درصد بررسی شده و این اختلاف کمتر از ۰/۶ متر برآورد شد.

یافته‌ها

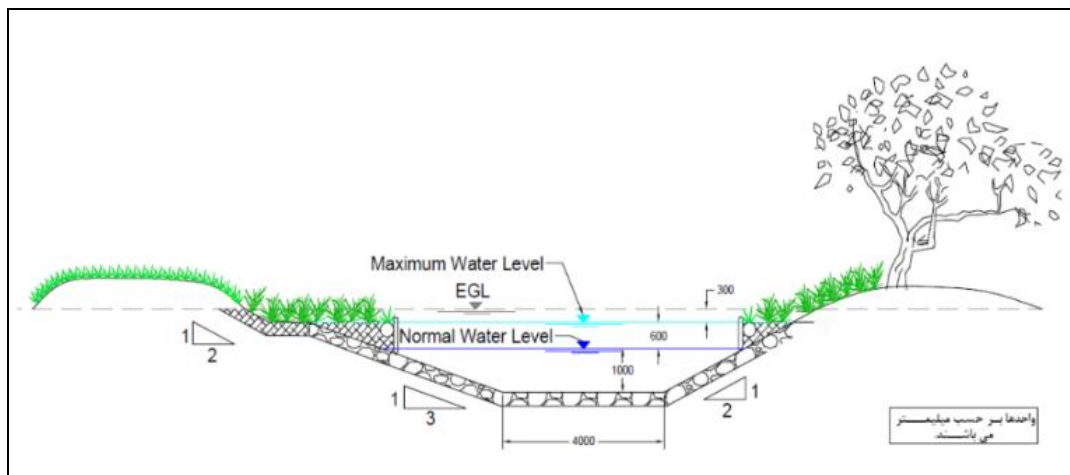
طراحی سرریزها

با توجه به اینکه کانال کنارگذر آبراهه‌ای شبه‌طبیعی و یا نزدیک به طبیعت است، از سرریزهایی با مصالح طبیعی استفاده شد. مناسب‌ترین سرریز انتخاب شده، سرریز مستطیلی با استفاده از بلوک و تخته‌های سنگی است. با توجه به زیاد بودن اختلاف تراز پایاب و سراب و همچنین وجود گونه‌های مقاوم مانند ماهی قزل آلا، میزان هد عبوری ۰/۲۵ متر در نظر گرفته شده است. همچنین، با محاسبه

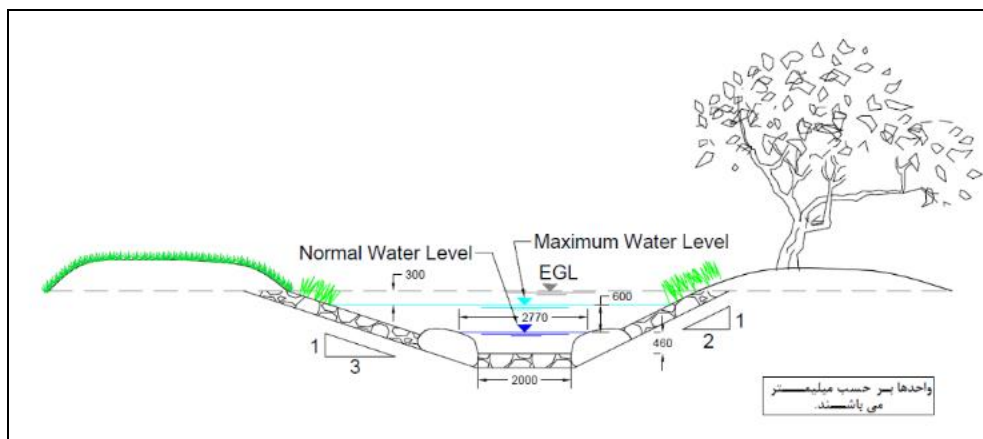
طراحی خیزآب

طی مسیر کانال گذر پس از استخرهای استراحت ماهی، مناطق خیزآب ایجاد می‌شوند. خیزآب‌ها یکی از زیستگاه‌های شاخص در آبراهه‌های سرد آبی هستند و می‌توانند منبع تأمین مواد غذایی باشند. همچنین، یکی از ویژگی‌های مهم این نوع زیستگاه، وجود اکسیژن کافی محلول در آب در محیط آبی است. با در نظر گرفتن عرض دو متر، عمق مناسب برای این محدوده ۰/۴۶ متر برآورد می‌شود که با توجه به نمودارهای مطلوبیت زیستگاه، این میزان عمق و عرض برای عبور گونه‌های این رودخانه مناسب است. همچنین، به دلیل داشتن عمق ایده‌آل، زیستگاه مناسبی برای گونه‌ها فراهم می‌شود. شکل ۵ نقشه مقطعی نهایی بخش خیزآب به همراه سرریزهای سنگی را نمایش می‌دهد.

می‌شود. همچنین، به دلیل استفاده از این کانال به عنوان مسیر عبور کایاک، طول استخرها نیز بیش از چهار متر مناسب اند. میزان افت در هر سرریز ۰/۲۵ متر در نظر گرفته شد، بر این اساس به طراحی این استخرها پرداخته شده و نتایج به دست آمده نشان می‌دهد استخرهایی با عرض چهار متر، عمق یک متر و طول پنج متر مناسب‌ترین شرایط با کمترین تلاطم را فراهم می‌کنند. با داشتن این ابعاد، میزان تلفات انرژی در واحد حجم $98/1 Wm^{-3}$ برآورد می‌شود که برای گونه‌های موجود مناسب و قابل تحمل است. مصالح به کاررفته در استخرها مشابه مصالح استفاده‌شده برای سرریزها است و همچنین برای افزایش پایداری می‌توان اطراف آن گیاهان و درختان مختلف کاشت. شکل ۴ نقشه مقطعی نهایی استخر استراحت ماهیان را نمایش می‌دهد.



شکل ۴. مقطع عرضی طراحی شده استخر استراحت ماهی برای کانال کنارگذر با سرریز سنگی



شکل ۵. مقطع عرضی طراحی شده خیزآب برای کانال کنارگذر با سرریز سنگی

سنی دوران تخم‌ریزی، بچه‌ماهی و بالغ قزل‌آلای خال‌قرمز صورت گرفت.

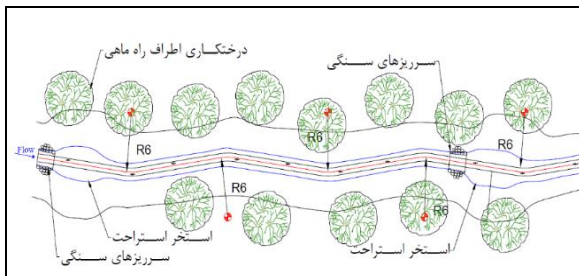
بررسی مطلوبیت زیستگاه در استخرهای استراحت
در شکل ۷ نمودار دبی- فیزیکی زیستگاه راه ماهی شبه‌طبیعی از نوع کانال کنارگذر برای سه گروه سنی دوران تخم‌ریزی، بچه‌ماهی و بالغ قزل‌آلای خال‌قرمز برای استخر استراحت ارائه شده است. همچنین، در این شکل مقادیر WUA نسبت به جریان برای سه گروه سنی با توجه به عرض متوسط کانال نرمالایز و بی بعد شده و در محور عمود سمت راست نشان داده شده است. به بیانی، این پارامتر برای محاسبه و بررسی درصد نسبت میزان عرض مطلوب به عرض متوسط راه ماهی است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، بیشترین WUA برای هر یک از گروه‌های سنی دوران تخم‌ریزی، بچه‌ماهی و بالغ به ترتیب برابر با ۰/۶۵۷، ۷/۰۳۵ و ۷/۶۲۹ است. همچنین، درصد عرض مطلوب رودخانه در دبی طراحی (۰/۸ مترمکعب بر ثانیه) برای هر یک از گروه‌های سنی به ترتیب ۱/۹۶، ۴۳/۹۷ و ۴۱/۹۳ است.

پلان و نیمرخ طولی کانال کنارگذر

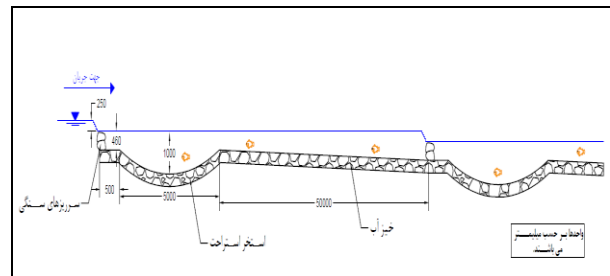
حد فاصل سرریزهای احداث‌شده و استخرهای استراحت ماهیان، مسیری مسطح به طول ۰/۵ متر در نظر گرفته شده است. طول استخرها با توجه به طراحی صورت‌گرفته پنج متر و طول خیزآب با توجه به میزان افت و شیب لحاظ‌شده ۵۰ متر است. بنابراین، طول کل مسیر کانال کنارگذر ۲۱۶۴ متر (دو کیلومتر و ۱۶۴ متر) برآورد می‌شود که با توجه به فضای موجود، طول مناسبی است. پلان و نیمرخ طولی و مسیر طراحی‌شده به همراه استخرها و سرریزها در شکل‌های ۶ نشان داده شده‌اند.

شبیه‌سازی و ارزیابی زیستگاهی با استفاده از مدل PHABSIM

برای بررسی مطلوبیت زیستگاهی کانال کنارگذر طراحی‌شده، از مدل زیستگاهی PHABSIM استفاده شد. این مدل در شبیه‌سازی فیزیکی زیستگاه شکل گرفته و هنوز هم استفاده می‌شود [۱۸]. بررسی کانال طراحی‌شده به دو بخش استخر استراحت و خیزآب تقسیم شد و در سه دبی طراحی، دبی حداقل و دبی حداکثر برای سه گروه

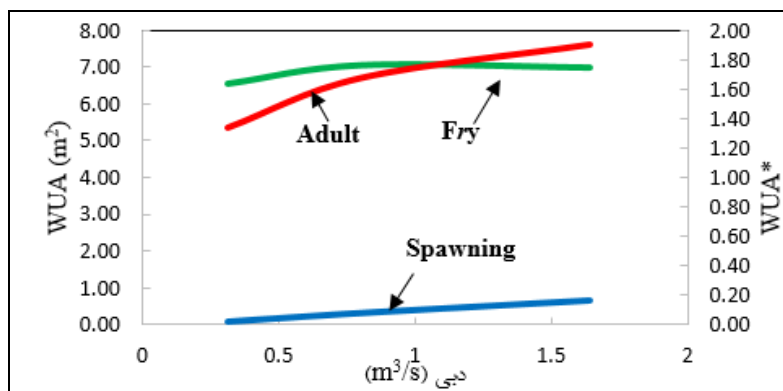


(ب)

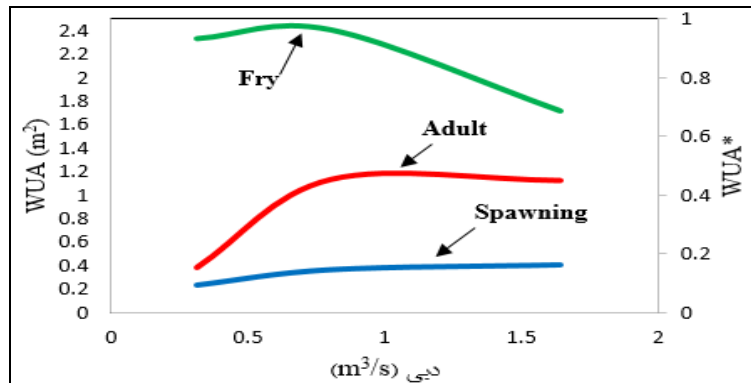


(الف)

شکل ۶. الف- پلان، ب- نیمرخ طراحی‌شده برای کانال کنارگذر با سرریز سنگی



شکل ۷. نمودار دبی- مطلوبیت زیستگاه برای گروه‌های سنی قزل‌آلای خال‌قرمز در استخر استراحت



شکل ۸. نمودار دبی - مطلوبیت زیستگاه برای گروه‌های سنی قزل‌آلای خال‌قرمز در خیز آب

کنارگذر ۰/۸ مترمکعب بر ثانیه و به بیانی حدود ۱۰ درصد از دبی متوسط جریان سالانه برآورد شد. همچنین، با استفاده از نرم‌افزار PHABSIM به ارزیابی راه ماهی طراحی شده به عنوان یک زیستگاه مناسب برای گونه‌های آبی پرداخته شد. با توجه به نتایج به دست آمده، واکنش ماهی در دوران تخم‌ریزی نسبت به افزایش دبی شدت کمتری نسبت به دوره‌های دیگر دارد، اما با افزایش دبی، مطلوبیت زیستگاه نیز افزایش می‌یابد. واکنش گروه سنی بچه‌ماهی نیز نسبت به تغییرات دبی کم است و تغییرات شرایط زیستگاهی درخور توجهی مشاهده نمی‌شود. اما در گروه سنی بالغ با افزایش دبی شرایط فیزیکی زیستگاه در حالت بهینه قرار خواهد گرفت. برای ماهی بالغ در دبی‌های بیشتر با افزایش عمق و سرعت جریان، مطلوبیت زیستگاه نیز بیشتر شده زیرا ماهی بالغ در این دوره رشد به عمق آب بیشتری نیاز دارد. اما میزان مطلوبیت زیستگاه دوران تخم‌ریزی ماهی نسبت به گروه‌های سنی دیگر کمتر است و علت آن می‌تواند مناسب نبودن راه ماهی به عنوان زیستگاه برای این گروه سنی باشد، زیرا ماهیان به بالادست حرکت می‌کنند و در جایی که شرایط ایده‌آل‌تر باشد، تخم‌ریزی می‌کنند. همان‌طور که گفته شد، گونه‌ها در مرحله تخم‌ریزی و در دوران بالغ، بستر استخر استراحت ماهی را انتخاب می‌کنند که علت این امر با توجه به نمودارهای مطلوبیت عمق و سرعت ارائه شده، آن است که بستر استخر استراحت عمق و سرعت مناسبی برای این دوران سنی دارد. در صورتی که بچه‌ماهی عمق کمتر را ترجیح می‌دهد و کناره‌های استخر را به عنوان زیستگاه انتخاب می‌کند. بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت که استخرهای طراحی شده برای کانال کنارگذر علاوه بر محل استراحت گونه‌ها، می‌توانند محل مناسبی برای زیستگاه آنها نیز باشند.

نتایج به دست آمده از توزیع سه بعدی مساحت قابل استفاده وزنی نشان می‌دهد گونه‌ها در مرحله تخم‌ریزی و در دوران بالغ، بستر استخر استراحت ماهی را انتخاب می‌کنند، در صورتی که بچه‌ماهی کناره‌های استخر را به عنوان زیستگاه انتخاب می‌کند.

بررسی مطلوبیت زیستگاه در خیز آب‌ها

در شکل ۸ نمودار دبی - فیزیکی زیستگاه کانال کنارگذر برای سه گروه سنی دوران تخم‌ریزی، بچه‌ماهی و بالغ قزل‌آلای خال‌قرمز برای خیز آب ارائه شده است. حداکثر WUA برای هر یک از گروه‌های سنی دوران تخم‌ریزی، بچه‌ماهی و بالغ به ترتیب برابر با ۰/۴۰۷، ۲/۴۰۶ و ۱/۱۳۶ است. همچنین، درصد عرض مطلوب رودخانه در دبی طراحی (۰/۸ مترمکعب بر ثانیه) برای هر یک از گروه‌های سنی به ترتیب ۵/۸۲، ۳۸/۵ و ۱۸/۲ درصد است. نتایج به دست آمده از توزیع سه بعدی مساحت قابل استفاده وزنی نشان می‌دهد در این بخش از راه ماهی، دیواره‌های آن به عنوان زیستگاه مناسب‌تر از بستر آن هستند.

بحث و نتیجه‌گیری

بر اساس اطلاعات جمع‌آوری شده در منطقه مطالعه شده و ضوابط طراحی کانال کنارگذر، به طراحی این سازه در رودخانه جاجرود برای بازگرداندن تداوم جریان و فراهم کردن مسیر عبور ماهیان، پرداخته شد. همچنین، با توجه به فضای زیاد موجود در ساحل راست این رودخانه و به دلیل وجود خانه‌های مسکونی در ساحل چپ رودخانه و پرهزینه بودن تخریب آنها و ایجاد مشکلات اجتماعی، کانال کنارگذر برای ساحل راست رودخانه جاجرود طراحی شد. برای فراهم کردن عمق و شیب لازم در راه ماهی، میزان دبی عبوری از کانال

- river. Journal of Ecology and Environment, 2016, 39(1), 43-49.
- [5]. Prato E, Falciai M. Linie guida per la progettazione, valutazione tecnica e pianificazione di passaggi artificiali per pesci, 2009.
- [6]. Moosavi Sh. Assessment of Fish Ecological Structures. MSc Thesis in Civil Engineering, 2003, Khaje Nasir Al-Din Toosi University (in Persian)
- [7]. Vogel. 2003, „Ansätze zur Bemessung rauer Rampen in aufgelöster Bauweise, Universität der Bundeswehr München.
- [8]. Wang, R. W. 2008. Aspects of design and monitoring of nature-like fish passes and bottom ramps. Techn. Univ., Lehrstuhl für Wasserbau und Wasserwirtschaft.
- [9]. Larinier, M. 1992. Les passes à ralentisseurs. Bulletin Français de la Pêche et de la Pisciculture, (326-327), 73-94.
- [10]. MUNLV (Ministerium für Umwelt und Naturschutz, Landwirtschaft und Verbraucherschutz des Landes Nordrhein-Westfalen) 2005. Handbuch Querbauwerke, p. 112, 129.
- [11]. Zhou, Y., 1982. The swimming speed of fish in towed gears, a reexamination of the principles. Dept. of Agriculture and Fisheries for Scotland, Work. Pap. 4, 55 p.
- [12]. National Fishpass Manual, Armstrong et.al., 2009 Environment Agency v1.1 Guidance Notes On the Legislation, Selection and Approval of Fish Passes in England and Wales.
- [13]. Raleigh, R. F., Zuckerman, L. D., & Nelson, P. C. 1984. Habitat suitability index models and instream flow suitability curves: brown trout (No. 82/10.124). US Fish and Wildlife Service.
- [14]. Sedighkia. M., 2017. Investigation on the effect and application of Ecohydraulic indices in river ecosystem analysis (Case study: Lar national Park, Brown trout species). PhD Thesis. Tarbiat modares University (in Persian).
- [15]. Robinson, K.M., Kadavy, K.C. and Rice, C.E. 1998 Roughness of Loose Rock Riprap on Steep Slopes. Journal of Hydraulic Engineering, 124, 179-185.
- [16]. Ahmadi, H., Malekian, A., Abedi, R., 2012. The most suitable statistical method for estimating the suspended sediment of Jajrood River (Case study: Roodak Station of Jajrood Watershed). Journal of Environmental Erosion Research, Volume 2, Page 78-88, Islamic Azad

افزایش دبی رودخانه به دلیل افزایش عمق و سرعت جریان در کانال اصلی رودخانه، میزان مطلوبیت زیستگاهها برای بچه ماهی به سرعت کاهش می یابد، اما در گروه سنی بالغ با افزایش دبی شرایط فیزیکی زیستگاه در حالت بهینه قرار خواهد گرفت. واکنش ماهی در دوران تخم ریزی نسبت به افزایش دبی شدت کمتری نسبت به دوره های دیگر دارد، اما با افزایش دبی مطلوبیت زیستگاه برای آن افزایش می یابد. بیشترین زیستگاه در دسترس (WUA) برای قزل آلائی خال قرمز بچه ماهی در دبی طراحی یعنی ۰/۸ متر مکعب بر ثانیه، است و پس از آن با افزایش بیشتر دبی، کاهش یافته است. برای قزل آلائی خال قرمز بالغ و دوران تخم ریزی نیز WUA با افزایش دبی افزایش یافته و حداکثر آن در دبی ماکزیمم ایجاد خواهد شد. همچنین، نتایج نشان می دهد نواحی ساحلی کانال در بخش خیز آب راه ماهی، زیستگاه مناسبتری نسبت به بخش میانی تشکیل می دهند. عمق مناسب در کل خیز آب برای ماهی در دوران تخم ریزی و بچه ماهی فراهم شده، اما برای ماهی بالغ، مطلوبیت عمق به دلیل بزرگ تر شدن ابعاد ماهی و نیاز به عمق بیشتر، کاهش یافته است. علاوه بر آن، مطلوبیت سرعت در کناره های آبراهه بیشتر بوده و در بستر آبراهه به دلیل سرعت های زیاد، مطلوبیت آن بسیار کم است. همچنین، میزان مطلوبیت سرعت از دوران تخم ریزی تا ماهی بالغ نیز کاهش می یابد. به بیانی، عامل محدود کننده زیستگاه برای سه گروه سنی سرعت جریان آبراهه است. بنابراین، می توان نتیجه گرفت که خیز آب های طراحی شده برای کانال کنار گذر علاوه بر محل عبور گونه ها می توانند در کناره های آبراهه محل مناسبی برای زیستگاه آبریان فراهم کنند.

منابع

- [1]. Moiri M, Hosseinzadehdalir A, Nickpour M, Varjavand P. Flood Numerical Simulation Using Fluent Computer Model, Second Conference on Environmental Engineering, 2008. Tehran, University of Tehran, Faculty of Environment (in Persian).
- [2]. FAO, DVWK. Fish passes, Design, Dimensions and Monitoring, Translation of DVWK Merkblatt, 2002- 232/1996.
- [3]. Kim J. H, Yoon J. D, Baek S. H, & Jang M. H. Estimation of optimal ecological flowrates for fish habitats in a nature-like fishway of a large

- Tehran (in Persian)
- [17]. Badri. S., 2018. Customization of the Design and Evaluation of a Nature-Like Fishway and its related structures in a river restoration plan (Case Study: Jajrud River). MSc Thesis. Tarbiat modares University (in Persian)
- University, Science and Research Branch of
- [18]. Hajiesmaeili. M., 2014. Effect of Flow Hydraulic Parameters on Rainbow Trout in the River Using Physical Habitat Simulation Model (PHABSIM). MSc Thesis. Tarbiat modares University (in Persian)